

„Страх од књиге“, Сузана Тамаро

Од читања постајемо паметнији и срећнији

Ова књига говори о дечаку Леополду који није волео да чита. Леополд је волео да трчи. Он је стално добијао књиге за рођендан. Леополд је хтео да добије бар једне патике за трчање. Једног дана његови родитељи су га одвели код психолога. Психолог је рекао да је у питању страх од књиге.

Родитељи су му забранили телевизор и давали му дневну дозу књига, што се Леополду није свидело. Једном је одлучио да пита родитеље зашто је важно читати. Они су рекли да треба читати јер тако постајемо паметнији и срећнији. Њихови одговори су ми се свидели јер и ја сам срећна кад читам. За рођендан Леополд је добио још књига и решио је да побегне од куће. Отишао је у непознати део града и у парку је срео слепог старца. Он му је причао како је осамнаест пута обишао свет. Старац је жалио зато што није прочитао до краја књигу „Звездани путник“. Отишли су до књижаре и пронашли књигу. Леополд је покушао да чита, али није могао. Продавачица је приметила да не види добро и треба да носи наочаре. Старац га је отпратио до куће и рекао то његовим родитељим. Леополд је добио наочаре и све је могао да прочита. Тада је схватио да су приче о старчевом животу догађаји из књига које је он прочитао и да кад читамо, упознајемо свет и учимо о свему.

Ова књига нам поручује да све што нас мучи кажемо мами и тати. Ја препоручујем и деци и родитељима ову књигу, биће занимљива свима.